

MIDTØSTEN: Tirsdagens britiske kommuniké fra Libya melder at de britiske mobile styrker var aktive i Libya mandag i den sydlige del av Tri-Caputzo. Fiendens aktivitet ved frontlinjer i løpet av dagen var ubetydelig. Det er et foreløpig opphold i kampene i Libya, men det er lite sannsynlig at det vil vare lenge. - Mobile britiske styrker har hatt små kamper med tyske pansertropper rundt Sidi Azib, 16 km. fra den egyptiske grense. Flyplassen der er på fiendens hender. Den 8. britiske armé er i sin stilling i ørkenen ovenfor Sollum, der det er sannsynlig at det neste slag vil bli utkjempet. De mobile britiske patruljer opererer et godt stykke inn i Libya.

Lufkommunikéet fra Kairo igår melder at allierte fly hele mandag og søndag natt angrep fienden i Libya. De bombet flyplasser og forsyningskolonner og rettet dessuten kraftige bombeangrep mot Bengazi og andre baser bak fiendens linjer. Dem amerikanske hærs Liberator-fly samarbeidet med britiske bomberfly da Bengazi ble angrepet søndag natt.

I en erklæring i Underhuset i ettermiddag skildret Attlee luft- og sjøslaget om to konvoyer til Malta nylig. Den ene fra Gibraltar og den andre fra Alexandria. Attlee oppga begge parters tap i disse slagene i Middelhavet. Briternes tap var: 1 lett krysser, 4 destroyere og 2 eskorteskjip som ble senket og 30 fly som ble skutt ned. Fiendens tap var så vidt man vet: et slagskip som ble torpedert, en 8" krysser, 2 destroyere og en undervannsbåt senket og minst 65 fly som ble ødelagt.

RUSSLAND: Kampene har blusset opp igjen på Karkowfronten. Moskvakommunikéet sier at sovjettroppene mandag kjempet mot angripende tyske styrker i dette avsnittet. En melding fra Kubichef i dag sier at russiske tropper gjorde motangrep i et avsnitt på Karkowfronten. De drev tyskerne tilbake over en elv og gjenerobret en rekke landsbyer på den vestre bredd. Etter 14 dages kamper i dette område har tyskerne ikke hatt noen framgang i det hele tatt.

"Den Røde Stjerne" meldte tirsdag at Sebastopols forsvarere har lukket den åpning som tyskerne brøt i byens nordlige forsvarsverker for to dage siden. Moskvakringkasteren meldte tirsdag at russiske krigsskip har landet forsterkninger av soldater og forsyninger. En del av sivilbefolkningen er evakuert. Uten hensyn til de voldsomme tap kaster tyskerne fremdeles inn mengder av soldater og utstyr. Mandag gjorde tyskerne 5 forsøk på å storme en høyde syd for byen. Alle angrep ble slått tilbake. Tirsdag angrep hundrevis av tyske stupbomberfly kystforsvaret, men Sebastopol holder fremdeles ut. På offisielt russisk hold anslår man de samlede tyske tap bare av falne til $3\frac{1}{2}$ mil. i et års krig på østfronten. Tallet av sårede og savnede er sannsynligvis det dobbelte. Den samme kilde oppgir de samlede russiske tap av falne, sårede og savnede til $4\frac{1}{2}$ mil.

DEN VESTEUEUROPEISKE FRONT: En stor styrke britiske bomberfly angrep i natt Emnden, for 3. gang på 4 døgn. Angrepet var konsentrert og varte mindre enn en time. Flyplasser og andre mål i Nederland og Nord-Frankrike ble også angrepet. 6 britiske bomberfly savnes etter alle disse operasjonene.

Britiske flåtepatruljer har vært i virksomhet mot tyske skip i kanalen. Under en rekke trefninger som foregikk 3 netter på rad ble et stort forsyningskjip torpedert og en patruljebåt truffet og satt i brand. De tyske E-båter som eskorterte skipene ble spredt og flere av dem ble skadet av kanonild. Et britisk kystfartøy gikk tapt.

Det Fjerne Østen: Amerikanske undervannsbåter har nylig gjort flere kup uten for den kinesiske kyst. Bare 3 av 7 japanske skip som nylig gikk fra HongKong til Shanghai kom fram, resten ble senket.

Kinesiske motangrep i Sydøst-Kina hindrer japanernes forsøk på å oppnå kontroll over jernbanenettet. Kampene i de østlige provinser Chekiang og Kiangsi har vært voldsomme.

EN FELLESEKTLÆRING fra president Roosevelt og Churchill som ble sendt ut tirsdag morgen sier at de viktigste emner for deres drøftinger siden fredag var: å sende de allierte krigsstyrker mot fienden snarest mulig. Treffe alle forholdsregler for å utvide og opprettholde den allierte krigsførsel. Erklæringen opplyser også at man ikke bare planla en storstilet alliert offensiv strategi, men også de praktiske sider ved dens utførelse.

SJØMILITÆR OVERSIKT, 20. juni 1942.

For noen dage siden behandlet en sjømiliter medarbeider forholdet mellom luftvåpenet og marinen og viste hvordan bruk av fly over havet har revolusjonert krigen til sjøs, selv om selve prinsippene for sjøkrig ikke er blitt rokket. Den gang hadde vi ennå ikke noe større kjenskap til de to amerikanske seire fra luften nær Ny Guinea, den første treningen fant sted 10. mars, og den annen er kjent som slaget i Korallhavet, men senere er mange enkeltheter blitt kjent, og seiren ved Midwayøyene er kommet til. I alle disse tre tilfellene er det iøynefallende at japanerne begikk en fundamental strategisk feil. De forsøkte hver gang å få i stand en landgang fra en rekke transportskip med forsyningsfartøyer, men de forsøkte først å sikre seg herredømmet til sjøs og i luften. Følgen var at de i alle disse tilfellene ble angrepet og splittet av en kombinert styrke av amerikanske fly fra landbaser og fra hangarskip. Disse mistak skyltes en feilaktig tilpassning av de erfaringer som de store europeiske flåter har hatt i sin sjøstrategi og som like meget gjelder for fly over havet. Amerikanerne som bygger sin strategi på britiske erfaringer i sjøkrigen hadde tilpasset denne strategi etter de nye forhold med flyvåpenet, og vant. Det som gjelder i Stillehavet gjelder også i andre deler av verdenshavet, i Atlanteren, i Nordsjøen og i Middelhavet.

Som bekjent understreket den tyske propaganda i fjor sterkt to ting. For det første at amerikanerne ville komme for sent til å hjelpe England i denne krigen, og for det annet at hele Amerikas vepnede styrke ville få mer enn nok å gjøre med å holde Japan stangen i Stillehavet. Men hva skjedde? - Amerikanerne er ikke bare kommet til Europa før man ventet dem, men de er også kommet et godt stykke på vei med å fri verden fra Japans trusler. Idag er amerikanske krigsskip i britiske farvann og amerikanske styrker står på Island, i India, på Ceylon og i Midtøsten, og de siste dagene har vi hørt at amerikanske bombefly har drevet en italiensk flåte bort fra Afrikakysten og tilbake til Korfu. En amerikansk kampavdeling er kommet til britiske farvann for å delta i den britiske hjemmeflåtens blokade av Tyskland. Sjefen er en amerikaner som gjorde seg særlig sterkt bemerket under forrige verdenskrig, og Kong Georg avia nylig et besøk ombord i det amerikanske flaggskip og inspiserte kanontårnene. Kongen var som løytnant i flåten, med i et slikt kanontårn på slagskipet "Collingwood" under Jyllandslaget.

Det er av interesse å påvise hvordan tysk propaganda, som direkte avslører den tyske strategis feilregninger. Da admiral Lützwitz i fjor sommer drev på med å fortelle tyskerne at amerikanerne ville komme for sent og at japanerne ville gi dem så mye å bestille at amerikanerne ikke kunne komme til Europa, så trodde sikkert både han og den tyske overkommando hva de selv sa. Den tyske propagandas mislykte forsøk på å forutsi utviklingen i et tilfelle som dette, er meget mer betydningsfullt enn de vanlige fraser fra Goebbels propagandadepartement.

De raske og planmessige amerikanske disposisjoner i de forskjellige verdensdeler er et nederlag for aksens strategi på samme måte som kampen om England var det, for den gang forsikret den tyske propaganda at England holdt på å falle sammen. Det siste nederlag for den italienske flåte i Middelhavet, da de ble drevet vekk av bl.a. amerikanske "Liberate-bombefly" fra landbaser, henleder oppmerksomheten på den viktige kjennsgjerning at britiske krigsskip, til tross for tyske og italienske fly med baser på land, har kunnet sikre forsyninger til Malta og har kunnet angripe den italienske flåten helt inne i Tarantos havn. Den italienske flåten besto av ikke mindre enn 2 slagskip av Kalur-klassen, 2 tunge kryssere av Trento-klassen, hvorav en ble senket, og 1 annen krysser og 10 destroyere, hvorav minst 2 ble senket. - Den italienske flåten gjorde ingen god figur ved denne anledning. Den britiske middelhavsflåte har ofte trent inn i italienske kystfarvann, til tross for at den ikke rår over noen støtte av fly med baser på land. Men den britiske flåte benytter hangarskip, som amerikanerne nå bygger $\frac{1}{2}$ mil. ton av, i tillegg til de 11 hangarskip de allerede har. Enten man mener at fly med landbaser eller flytende baser er best, eller om man mener at destroyere, hvis man har mange av dem, er mer verdifulle enn slagskip, kan det komme ut på ett, for Storbritannia og Amerika har begge dele. Undervarnerbåter også. Begge disse flåtene er sammensatt på en vell avbalansert måte. Det er ikke tilfelle med de tyske og italienske flåter og heller ikke med den japanske, etter de siste nederlagene. Storbritannia og Amerika er forberedt på store tap som pris for seiren, for de kan alltid erstatte tapene, hva aksens flåter ikke kan. Det foregår svært lite nybygging i Tyskland og Italia. De mangler både folk, materialer og transportmidler, og de japanske dokkene er fulle av fartøyer som repareres. Alle hav flyter sammen og fåre forskjellige fiender begynner å føle det.

vvy vvy vvy

GUD BEVARE KONGEN OG FÆDRELANDET.